

[00:02]

Interjúkészítő: Tegnap este nagyszerű volt találkozni veled itt Budapesten, minden hely közül. Tehát tanácsadóként dolgozol Bobby Kennedy és csapata mellett Amerikában. Mit gondolsz, mi volt a legnagyobb hozzájárulásod a MAHA-mozgalomhoz?

[00:19]

Professzor: Rendben. Csak hogy megértsd ennek a tanácsadói szerepnek a struktúráját: több tudóssal, orvossal, orvosdoktorral és üzleti tanácsadóval dolgozunk együtt.

Akadémikusként különböző orvosi kérdésekről publikálunk cikkeket, és ezek közül néhányat a Kennedy-adminisztráció felhasznál nagyobb szakpolitikai döntések meghozatalához.

Azt mondanám, hogy jelenlegi munkánk nagy része a vakcinafejlesztési erőfeszítésekre, a vakcinák klinikai pozicionálására, engedélyeztetésére és hasonlókra vonatkozik.

Ez egyre nagyobb közérdeklődést kelt – mennyire biztonságosak a vakcinák, mennyire hatékonyak és hatásosak, milyen mellékhatásaik vannak, és mit kell tudniuk az embereknek róluk.

[01:24]

Interjúkészítő: Nos, természetesen engem magamat is kizártak a kormányzó Konzervatív Pártból 20 év után, pusztán azért, mert kérdéseket tettem fel az mRNS-vakcinák biztonságosságáról és hatékonyságáról.

Ez három és fél éve történt.

Mit gondolsz, milyen most a közvélemény?

Azt mondanám, hogy Angliában a Nemzeti Egészségügyi Szolgálat orvosainak és ápolóinak valószínűleg 90%-a már nem venné be az emlékeztetőket – vagy akár a influenzavakcinát sem.

Szerintem Angliában az emberek körülbelül 85%-a tudja, hogy valami nincs rendben ezekkel a COVID-vakcinákkal.

Valójában szerintem már csak a fősodratú média és a politikai osztály tartja még a vonalat mindezzel kapcsolatban.

[02:09]

Professzor: Figyelj, szerintem ez az egyik legnagyobb szakpolitikai és üzleti kudarc a közelmúlt történelmében – ez a vakcinagyártás és a működése.

Egy ideig irányíthatod a médiát, és bizonyos helyzetekbe kényszerítheted az embereket, de amint rájönnek, hogy félrevezették őket – ahogyan sokan hiszik, hogy az mRNS-vakcinákkal történt –, elkezdenek saját döntéseket hozni.

Ezek a döntések közé tartozik, hogy nem oltatják be magukat, nem kapnak injekciót, és ahogy említetted, néha még az influenzavakcinát sem veszik be.

Az ok az, hogy az emberek úgy érzik, túllépték a határt. Megsérült a kormányokba és a kormányzati politikákba vetett bizalom, különösen ott, ahol úgy gondolják, hogy a gyógyszergyárak túlzott befolyást gyakoroltak a döntéshozatalra megfelelő akadémiái vagy tudományos felügyelet nélkül.

Sok ember úgy véli, hogy a rendszer inkább a pénzkeresésről szól, mint a köz szolgálatáról.

Amint ez napvilágra kerül, szerintem a jövőnk egy kicsit ígéretesebb lesz.

Természetesen még sok munka van hátra, de ez egy jelentős fordulópontot jelent.

[03:42]

Interjúkészítő: Hatalmas érdekeltségek vannak a másik oldalon, amelyek igyekeznek mindezt elfedni.

Személy szerint úgy gondolom, hogy ez a fősodratú média végét jelentheti, ha végül bebizonyosodik, hogy cinkosok voltak az igazság eltitkolásában.

Azt hiszem, hatalmas bizalomvesztés lesz a politikai osztály iránt, akik vakon megszavaztak valamit, amit nem értettek teljesen, és egyszerűen elfogadták, amit a Big Pharma mondott nekik – hogy „biztonságos és hatékony”.

Hatalmas bizalomvesztés lehet az egészségügy és a tudomány iránt is.

De az átláthatóság a legjobb fertőtlenítőszer. Az igazság és az átláthatóság számít.

Szerinted mennyire vagyunk messze a COVID-vakcinák igazságának teljes feltárásától?

Már majdnem hat év telt el.

[04:36]

Professzor: Figyelj, az információ már megvan.

Ott van a tudományos irodalomban, és egyre inkább része a nyilvános beszélgetéseknek, mint itt a londoni CPAC-en.

A Dr. Victorral tartott panelbeszélgetésem nagyon nyíltan és informatív módon beszélt.

Az akadémiái cikkek már léteznek.

Vezető tudósok – köztük Peter McCullough, Stephanie Seneff és én magam – kiterjedten publikáltunk.

Az emberek a tudományos munkánk miatt ismernek minket, nem a politika miatt. Nem léptünk be a politikába vagy a gazdaságba; egyszerűen folytattuk a tudományt a lehető legőszintebben.

Mindez az információ már elérhető.

Csak össze kell szervezni és bemutatni a hagyományos fősodratú médián kívül, mert a fiatalabbak már nagyon kevesen támaszkodnak azokra a forrásokra.

A fiatalabb generációknak megvannak a saját módjaik az információkeresésre.

A fősodratú média továbbra is megpróbálhatja elrejtetni az információt, ha úgy dönt, de az emberek egyre inkább a független média csatornáin keresztül találják meg.

A HighWire az egyik példa.

Az akadémiái publikációk szintén értékes információforrások, bár nem mindig könnyű a nagyközönség számára elolvasni őket.

[06:07]

Interjúkészítő: A The Lancet volt szerkesztője azt mondta, hogy az ott publikált cikkek akár fele sem volt megbízható.

Professzor: Valóban.

Voltak esetek, amikor a uralkodó narratívát nem támogató tanulmányokat elutasítottak vagy visszavontak.

Most ezek a szerkesztői döntések egyre nagyobb vizsgálat alá kerülnek.

Kennedy miniszter magyarázatot kért arról, hogyan születtek bizonyos publikációs döntések.

Kérte a kommunikációkat, a szakértői bírálatokat és a bizonyítékokat, amelyekre a szerkesztők támaszkodtak ezeknek a döntéseknek a meghozatalakor.

Ez sokkal nehezebbé teszi, hogy elutasítsák vagy hiteltelenítsék azt a tudományos munkát, amely komoly megfontolást érdemel.

[06:07]

Interjúkészítő: A The Lancet volt szerkesztője azt mondta, hogy az általuk publikált cikkek akár fele sem volt igaz.

Professzor: Valóban. Elutasítottak vagy visszavontak olyan tanulmányokat, amelyek nem támogatták az uralkodó napirendet vagy narratívát.

Most Kennedy miniszter kéri, hogy magyarázzák meg ezeket a döntéseket.

Kéri az indokokat, a kommunikációkat és azoknak a szakértőknek a listáját, akikkel konzultáltak a szerkesztői döntések előtt.

Ez sokkal nehezebbé teszi számukra, hogy továbbra is hiteltelenítsék azt a tudományos munkát, amely megfelelő megfontolást érdemel.

[06:49]

Interjúkészítő: Szóval, Andy Wakefield munkája...

Professzor: Ismerem Dr. Wakefieldet.

Találkoztam vele.

Nem keserű ember, annak ellenére, hogy sokan úgy vélik, 30 évvel ezelőtt igaza volt, és a karrierjét tönkretették.

Van valami szinte szent Andrew Wakefieldben.

A cikke soha nem állította, hogy a vakcinák közvetlenül okozzák az autizmust úgy, ahogyan sokan később állították.

A vele szemben felhozott vádak nagy része egyszerűen nem volt igaz.

Interjúkészítő: És a kollégáit is ellene fordították, ugye?

Professzor: Természetesen.

Pontosan ezt próbálták tenni.

Évek óta próbálkoznak, de már nem sikerül ugyanolyan mértékben, mert egyre több ember hiszi, hogy az igazság végre napvilágra kerül.

[07:33]

Interjúkészítő: Mindig a tudomány szemszögéből gondolok erre.

Te a... professzora vagy.

Professzor: Gyermekgyógyászat. 2021-ben vonultam vissza.

Interjúkészítő: ...és biokémia.

Professzor: Biokémia, igen.

Interjúkészítő: Ha megnézed a bizonyítékokat a legkezdetektől, egyre több bizonyíték utal arra, hogy ezek a vakcinák kárt okoznak az embereknek, és nem voltak különösebben hatékonyak.

De nem látok ugyanilyen meggyőző bizonyítéktömeget a másik oldalon.

Látál bármilyen meggyőző bizonyítékot a vakcinák bevezetése óta arra, hogy biztonságosak és hatékonyak is?

[08:08]

Professzor: Ismétlem, ez az egész oltási megközelítés – valaminek az izomba fecskendezése – tudományos szempontból nem az ideális módja az immunválasz kiváltásának.

Interjúkészítő: El tudnád magyarázni, mi történik valójában, amikor valamit az izomba fecskendeznek?

[08:24]

Professzor: Az injekciók valószínűleg a leggazdaságosabb módszer egy orvosi termék beadására.

Beadsz egy ismert mennyiséget.

Tudod, hogy nem köpték ki, nem rejtették el a nyelv alatt, és nem öntötték a WC-be – ahogy az tablettákkal előfordulhat.

Gyártási szempontból is nagyon hatékony.

Viszonylag egyszerű előállítani, üvegekbe csomagolni, tárolni, szállítani és terjeszteni.

Gazdaságilag hatékony rendszer.

Azonban az izomsejteket soha nem arra tervezték – akár Isten, a teremtés, akár az evolúció által –, hogy antitesteket termeljenek.

Természetesen nem részei az immunrendszernek.

Tehát ahhoz, hogy bármely izomba adott vakcina immunválaszt váltson ki, először helyi szövetsérülést kell okoznia.

Konkrétan helyi szövetnekrózist idéz elő.

[09:45]

Interjúkészítő: A sejtek pusztulását.

Professzor: Pontosán.

Ezek a haldokló sejtek és a keletkező nekrotikus szövet vonzzák az immunsejteket az injekció helyére.

Azok az immunsejtek aztán találkoznak a befecskendezett fehérjékkel, valamint olyan anyagokkal, mint az alumínium – vagy történelmileg a higanytartalmú vegyületek.

A higany, bár szobahőmérsékleten folyékony, mégis fém.

Ezeket az anyagokat a szervezet nem könnyen üríti ki.

A helyi szövetsérülés és az azt követő gyulladás miatt az immunrendszer antitesteket termel.

A gyógyszeripar nagyrészt azon versenyzett, ki tudja a legerősebb antitestválaszt kiváltani.

Érdekes módon ez a válasz gyakran kevésbé függ magától az antigéntől, és inkább a használt adjuvánstól.

Interjúkészítő: Tehát minél erősebb a gyulladásos válasz...

Professzor: ...annál nagyobb a vakcinához kapcsolódó szövetnekrózis.

[10:43]

Interjúkészítő: Értem, hogy a COVID-oltási kampány során rutinszerűen nem végeztek aspirációt.

Más szóval, nem ellenőrizték, hogy a tű vérérbe került-e az injekció előtt.

Mi történne, ha a vakcina egy része a véráramba kerülne a deltoid izom helyett?

[10:57]

Professzor: Akkor más szervekhez szállíthatna.

Idővel potenciálisan helyi szövetsérülést – vagy nekrózist – okozhatna abban a szervben, amelyik megkapja az anyagot.

Ismétlem, mivel olyan anyagok, mint az alumínium vagy a higany fémek, a sejtjeink nem igazán tudják, hogyan dolgozzák fel őket.

Az embert soha nem arra tervezték, hogy ezek az anyagok felhalmozódjanak a szervezetben.

Ezért az izomba vagy a bőr alá adott vakcinák először helyi szövetsérülést okoznak.

Ez a sérülés gyulladást vált ki, amely aztán immunválaszt stimulál.

Ez az egyik oka annak is, hogy gyakran ismételt injekciókra van szükség.

Ez nem ugyanaz a folyamat, mint ami a természetes immunválasz során zajlik.

Korlátozottabb folyamat.

Az én szemszögemből kevésbé hatékony.

A memóriasejtek nem ugyanúgy jönnek létre, így nem feltétlenül alakul ki élethosszig tartó immunitás.

[12:05]

Interjúkészítő: Nem kellett megváltoztatniuk a vakcina definícióját, hogy befogadják az mRNS- és DNS-alapú vakcinákat?

Professzor: A természetes immunválasz általában egy epiteliális felszínen kezdődik – azaz az emésztőrendszeren vagy a légzőrendszeren keresztül.

A nyálkahártyákat borító epiteliális sejtek központi szerepet játszanak az immunitás elindításában.

Kapcsolatba lépnek a dendritikus sejtekkel, amelyek antigéneket mutatnak be az immunrendszernek.

Onnan az immunsejtek antitesteket termelnek, és a különböző immunglobulin-osztályok együttműködnek a gyilkos T-sejtekkel és limfocitákkal.

Ez hozza létre a legspecifikusabb és legtartósabb immunválaszt az ember élete során.

[12:13]

Professzor: ...és azok az immunsejtek immunglobulinokat termelnek, amelyek együttműködnek a gyilkos T-sejtekkel és limfocitákkal.

Ez hozza létre azt, amit a legmagasabb és legspecifikusabb szintű immunvédelemnek neveznék egy antigénnel szemben az ember élete során.

Más szóval, miután valaki felépült olyan betegségekből, mint a kanyaró, mumpsz, rubeola vagy A-hepatitisz, általában nem kapja el újra ugyanazt a betegséget.

Még a kezdeti fertőzés során sem feltétlenül alakulnak ki súlyos tünetek, de amint az immunrendszer befejezte ezt a természetes folyamatot, általában élethosszig tartó immunitást szerez.

Így van az immunrendszer természetes módon tervezve.

[13:24]

Interjúkészítő: De a COVID esetében nem vettek igazán figyelembe, hogy az emberek már fertőződtek-e, és így már rendelkeztek-e természetes immunitással.

Professzor: Természetesen.

Még a hagyományos megközelítést is elhagyták, amely vírusfehérjéket vagy peptid-antigéneket használt. Helyette mRNS-t kezdtek használni.

Azonban mivel az mRNS felezési ideje nagyon rövid, kémiaiilag stabilizálni és módosítani kellett.

Véleményem szerint ezek a módosítások még távolabb vitték a terméket attól, ami egy természetes immunválasz során történne.

Ebből a szempontból katasztrofális helyzetnek tartom a globális közegészségügy szempontjából.

[14:07]

Interjúkészítő: Már beszéltünk arról, hogy Bobby Kennedy hogyan próbálja helyrehozni a dolgokat Amerikában.

Mit gondolsz, mi lesz az eredménye annak a követelésének, hogy minden vakcina bizonyítsa be mind a biztonságosságot, mind a hatékonyságot a klinikai kutatás arany standardjával – kettős vak, placebo-kontrollált vizsgálatokkal?

Tudják ezt egyáltalán megcsinálni?

[14:30]

Professzor: Az általunk átnézett bizonyítékok azt sugallják, hogy az oltott populációkban magasabb a krónikus betegségek aránya, mint az oltatlanokban.

Amikor megvizsgálod az összes okból eredő mortalitást, a krónikus betegségi trendeket és az epidemiológiai adatokat, olyan mintázatok kezdés látni, amelyek alapos vizsgálatot érdemelnek.

Korrelációs tanulmányok és regressziós elemzések összefüggéseket azonosítottak a növekvő számú oltás és bizonyos krónikus állapotok magasabb aránya között.

Ugyanakkor figyelembe kell vennünk a modern ételkészítés-ellátást, a feldolgozott élelmiszereket és az iparosított élelmiszer-termelési rendszereket is.

Ezek a tényezők együttesen hozzájárulnak ahhoz, amit sokan a krónikus betegségek járványainak neveznek.

Pontosan ezeket a kérdéseket próbálja Bobby Kennedy kezelni.

Hangsúlyozza a táplálkozást, amit én kritikusan fontosnak tartok.

A legelőn tartott, legelőn nevelt élelmiszereket és a kevésbé feldolgozott táplálékforrásokat támogatja – inkább olyanokat, mint amiket az őseink fogyasztottak.

Azt is hiszi, hogy csökkentenünk kell a szükségtelen orvosi beavatkozásokat, beleértve a szükségtelen injekciókat.

Ez része mind Bobby Kennedy, mind Trump elnök napirendjének, azon az alapon, amit ők megalapozott orvosi és tudományos érvelésnek tartanak.

Ezért kapcsolódtunk be a kollégáimmal.

Végző soron a kiút ebből a helyzetből az, hogy visszafordítsuk sok olyan gyakorlatot, amely ide vezetett.

Ez azt jelenti, hogy a táplálékra kell összpontosítani, csökkenteni a szükségtelen injekciókat, és javítani az általános közegészséget.

[16:05]

Interjúkészítő: Emlékszem, hogy évekkkel ezelőtt a brit parlamentben azt mondtam, hogy ki kell vennünk a politikát a tudományból, és a valódi tudományt kell visszatenni a politikába.

Szerinted mikor fognak Bobby Kennedy politikai igazán közvetlen konfliktusba kerülni a Big Pharmával? Mennyi időt adott nekik, hogy bizonyítékot szolgáltatassanak a biztonságosságról és a hatékonyságról? [16:27]

Professzor: Körülbelül egy év múlva.

Néhány ilyen klinikai vizsgálat már regisztrálva van.

Természetesen a cégek sok ígéretet tesznek, mert feltételezik, hogy valaki a jövőben megvédi őket.

Mondhatom ezt?

Interjúkészítő: Igen – éppen most tetted.

(Mindketten nevetnek.)

Professzor: De nem hiszem, hogy ezúttal ez fog történni.

[16:51]

Interjúkészítő: Ez jó hír a szólásszabadság számára.

Ami igazán frusztrál, az az, hogy a COVID-vakcinákkal kapcsolatos aggodalmakat felvető tudományos cikkek ellenére még mindig vannak emberek, akik beoltatják magukat.

Peter McCullough egyszer azt mondta, hogy ezek már nem emlékeztetők – hanem IQ-tesztek.

[17:15]

Professzor: Igen, sok tekintetben szerintem pontot akart tenni.

Ebben a szakaszban az embereknek valóban maguknak kell értékelniük a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

Ha egyszerűen megnézed a közegészségügyi statisztikákat – az általános mortalitást, a krónikus betegségeket, a fogyatékoságot –, vagy csak körülnézel a saját közösségedben, sokan úgy vélik, hogy a helyzet drámaian megváltozott.

[17:45]

Interjúkészítő: Csak az Egyesült Királyságban a vakcina bevezetése óta körülbelül kétmillióval több ember van, aki most már nem képes dolgozni.

Az időzítés egybeesni látszik az oltási kampánnyal.

[17:57]

Professzor: A krónikus betegségek aránya drámaian megnőtt.

Szinte mindenhol látni lehet.

[18:02]

Interjúkészítő: Gyakran hallottuk, hogy a Big Pharma számára „egy meggyógyított beteg elvesztett ügyfél”.

Szerinted valóban így működik az iparág?

Végső soron a kapzsiság vezérli?

[18:13]

Professzor: Úgy gondolom, hogy a gyógyszerészeti üzleti modell nagy része a krónikus betegségek hosszú távú kezelésén alapul.

Minél tovább maradnak az emberek gyógyszerektől függőek, annál nyereségesebb a rendszer.

[18:25]

Interjúkészítő: Tehát – tableta mindenre, és gyógyír semmire?

Professzor: Így írják le sok kritikus.

Véleményem szerint a legjobb módja az egészség megőrzésének az, ha a lehető legkevésbé függünk ettől a rendszertől.

Összpontosítsunk a jó táplálkozásra, a természetes élelmiszerforrásokra, az egészséges életmódra és a közösségre.

Tanuljunk a hagyományos tudásból, az ősi bölcsességből és a táplálkozás és az egészséges élet hosszú ideje fennálló elveiből.

Ezek azok az alapok, amelyek generációkon át fenntartották az emberi társadalmakat.

[18:30]

Interjúkészítő: Sok évvel ezelőtt biológiai tudományokat tanultam, és egy dolog mindig feltűnik: az emberek nem fejlődnek túl gyorsan.

Mégis az élelmiszer, amit ma a fejlett világban eszünk, drámaian megváltozott az elmúlt száz évben.

Egyszerűen nem tudunk ilyen gyorsan alkalmazkodni, ugye?

Az étel, amit az őseink tízezrek éven át ettek, teljesen más volt.

[19:31]

Professzor: Valójában egyáltalán nem tudunk alkalmazkodni ebben az értelemben.

Hadd magyarázzam el, miért.

Ez az orvosi biokémiából származik, szóval tarts ki egy pillanatig.

Azért vagyunk élve te és én – és mindenki, aki itt sétál, még ez a növény is –, mert a mitokondriumaink folyamatosan vizet termelnek.

Ezt oxigén és hidrogén felhasználásával teszik.

Az oxigén a levegőből jön, amit belélegzünk, a hidrogén pedig az ételből, amit eszünk.

Az oxigén része könnyen érthető.

Ha valaki vízbe esik, és nem tud lélegezni, gyorsan elveszíti az oxigénellátását.

Oxigén nélkül meghal.

Ha a mentőszolgálatok elég gyorsan visszaállítják az oxigént a test sejtjeihez, a resuscitáció sikeres lehet.

Ha nem, az ember meghal.

[20:27]

Most nézzük a hidrogént.

Amikor az oxigén a mitokondriumokban hidrogénnel egyesül, metabolikus víz – néha mitokondriális víznek vagy mátrixvíznek nevezik – keletkezik.

Ez a folyamatos víztermelés alapvető az élethez.

Ez tartja fenn a sejtjeink működését.

Sok tekintetben azt mondhatnánk, hogy ez az, ami fenntartja bennünk az élő anyagot.

A hidrogén az ételből jön, amit eszünk.

Azonban a hidrogénnek van egy természetesen előforduló nehezebb izotópja is, a deutérium.

A deutérium is jelen van az ételben.

A kutatásaim szerint a túlzott deutérium zavarja ezt a víztermelő rendszert a mitokondriumokban.

[21:08]

Interjúkészítő: Nehéz hidrogén – deutérium?

Professzor: Pontosan.

Ezért kell nagyon odafigyelnünk arra, mit eszünk, és honnan származik.

Ha az étel legelőn tartott, legelőn nevelt állatoktól származik – a zsír, a tejtermékek és a hús –, általában alacsonyabb deutériumszintet tartalmaz, mint sok iparilag feldolgozott élelmiszer.

Szerintem a feldolgozott élelmiszerek hajlamosak magasabb deutériumszintet tartalmazni.

Ez zavarhatja a mitokondriális víztermelést és az ATP-szintézist – azt a molekuláris gépezetet, amely a sejtes energiát termeli.

Ahogy ez a folyamat kevésbé hatékonyá válik, az általános egészségünk fokozatosan romlik.

[21:38]

Interjúkészítő: Tehát ez magyarázza az emberek egészségének fokozatos romlását – a mitokondriumok csökkenő hatékonyságát?

Professzor: Pontosan.

A mitokondriumok központi szerepet játszanak ebben az egész folyamatban.

Egy másik aggodalom, véleményem szerint, hogy egyes vakcinákat nehézvízzel gyártanak, amely deutériumot tartalmaz.

A feldolgozott élelmiszerekben gazdag étrenddel kombinálva ez növeli az általános deutérium-expozíciót.

Az én szemszögemből ez hozzájárul a betegségfolyamatokhoz és a ma látható közegészségügyi problémákhoz.

Nagyobb keresletet is teremt a gyógyszeres kezelések iránt.

[22:24]

A sajnálatos valóság az, hogy az orvosok ritkán kérdezik meg a betegeket, mit esznek, vagy honnan származik az élelmiszerük.

Ehelyett elsősorban arra képzik őket, hogy gyógyszert írjanak fel.

[22:33]

Interjúkészítő: Nos, az orvosok orvostudományt tanulnak.

Nem feltétlenül az egészséget vagy a jólétet.

A betegek tünetekkel érkeznek, és a válasz gyakran: „Itt a gyógyszered.”

Ha az a gyógyszer mellékhatásokat okoz, akkor másik gyógyszert írnak fel.

[22:49]

Professzor: Pontosan.

Ez az egyik oka annak, hogy Bobby Kennedy annyit beszél a mitokondriális diszfunkcióról mint a mai krónikus betegségjárvány lehetséges hozzájárulójáról.

Itt összpontosul a kutatásunk nagy része.

[22:57]

Interjúkészítő: Csak hogy elmagyarázzuk a közönségnek: a mitokondriumok szinte minden sejtben megtalálhatók a testben.

Az emberek gyakran a sejt erőműveiként írják le őket.

[23:05]

Professzor: Én kicsit másképp írnám le őket.

Valójában víztermelő rendszerek.

A levegőből származó oxigén és az ételből származó hidrogén felhasználásával folyamatosan metabolikus vizet generálnak.

Ugyanakkor az ATP-szintáz – egy apró molekuláris motor – forog, és ATP-t termel, amely energiát biztosít a sejtnek.

[23:15]

Professzor: Ahogy az oxigén a mitokondriumokban hidrogénnel reagál, az ATP-szintáz – egy nanoskálájú molekuláris motor – forog, és ATP-t termel, amely a sejt elsődleges energia-valutája.

Azonban ha a mitokondriumok megtelnek nehéz hidrogén-izotópokkal – deutériummal –, ezek a molekuláris motorok már nem működnek hatékonyan.

Ez különösen jelentős, mert a mitokondriumokat kizárólag az anyától örököljük.

A mitokondriális DNS az anyai vonalat követi.

[23:36]

Interjúkészítő: A petesejten keresztül.

Professzor: Pontosan – a petesejten keresztül.

Nincs apai mitokondriális gén, amely átkerülne a gyermekre.

Nincs ugyanolyan genetikai rekombináció, mint a sejtmagi DNS-nél.

Ebből a szempontból nincs olyan evolúciós alkalmazkodás, amely lehetővé tenné számunkra a túlzott deutérium-expozíció kezelését az iparilag feldolgozott élelmiszerekből.

[24:12]

Interjúkészítő: De a mitokondriumoknak van saját kis mennyiségű DNS-ük, ugye?

Professzor: Igen.

A mitokondriumok saját kör alakú DNS-t tartalmaznak.

A spermiumból származó mitokondriumok nem élnek túl a megtermékenyítésnél.

A petesejt elpusztítja az apa mitokondriumait, így csak az anya mitokondriumai öröklődnek.

Ezért a mitokondriális DNS szinte teljes egészében anyai marad.

Az én szemszögemből ez védi azoknak a protontranszport-rendszereknek az integritását, amelyek elengedhetetlenek az élethez.

Ezeket a rendszereket nem lehet egyszerűen evolúcióval megváltoztatni vagy a modern, magas deutériumtartalmú feldolgozott élelmiszerekhez igazítani.

[25:00]

Interjúkészítő: Más szóval, a természet megpróbál minket az egyenes úton tartani.

Professzor: Pontosan.

Hogy azokat az ételeket együk, amelyekre biológiailag terveztünk.

Ha megnézed az antropológiát, az egyik legkorábbi táplálékforrás az ember számára az állati csontvelő volt.

Körülbelül 3,2–3,5 millió éves régészeti leletek mutatják, hogy a korai emberek feltörték a csontokat, hogy elérjék a velőt.

Mire odaértek, a nagyobb ragadozók általában már elmentek.

A velő biztonságos, tápanyagban gazdag táplálékforrást nyújtott.

Gazdag volt állati zsírban, természetesen ketogén, és viszonylag alacsony volt a deutériumtartalma.

Ez nagyon hasonlít ahhoz a típusú étrendhez, amiről Bobby Kennedy ma beszél.

Ez központi része annak, amit a MAHA-mozgalmon keresztül támogat.

Az én szemszögemből ez kiegészíti a képet, amiről eddig beszélgettünk.

[25:54]

Interjúkészítő: Professzor Boros, ez abszolút felvilágosító volt.

Köszönöm, hogy megosztottad a gondolataidat.

Biztosan sok mindent adtál nekem, amin elgondolkodhatok.

[26:06]

Professzor: Köszönöm.

A mai beszélgetésünk nagy része valójában nagyon ősi biológiai elveket tükröz.

A DNS-ünk, a hidrogén-metabolizmus, az anyai öröklődés és az emberi biológia mind olyan alapvető biokémiai folyamatokra mutatnak, amelyek az emberi történelem során végig léteztek.

[26:10]

Professzor: A beszélgetésünk nagy része nagyon ősi biológiai elveken alapul.

Amikor megnézed a DNS-ünket, a hidrogén-metabolizmust, az anyai öröklődést és az élet biokémiai szintű működését, olyan mintázatokat kezdesz látni, amelyek évezredek óta léteznek.

Még ősi szimbólumok és régészeti leletek is vannak, amelyek – orvosi biokémikusként való értelmezésemben – e biológiai fogalmak némelyikét tükrözik.

Egy példa a Tártária-táblák. A szimbolikájuk a hidrogén-metabolizmus, az anyai öröklődés és az élet alapvető elveinek aspektusaira emlékeztet.

Egy másik lenyűgöző példa a madárvándorlás.

Egyes madarak képesek Alaszkából Ausztráliába repülni – körülbelül 13 000 kilométeres utat – anélkül, hogy leszállnának vagy táplálkoznának.

Ez rendkívüli mitokondriális kihívást jelent.

A modern orvosi biokémia szemszögéből kezdjük megérteni, hogyan működnek ezek a biológiai rendszerek.

Szinte úgy tűnik, mintha a természet – vagy ha úgy tetszik, Isten – nagyon precíz biokémiai elvek szerint tervezte volna ezeket a rendszereket.

[27:17]

Interjúkészítő: Hol találták meg ezeket a táblákat?

Professzor: Erdélyben, a Maros folyó közelében, 1961-ben.

[27:27]

Interjúkészítő: És csak mostanában fordították le vagy megfejtették őket?

Professzor: Ez az én saját értelmezésem.

Sok különböző értelmezés létezik a táblákról.

Orvosi vegyészként és orvosi biokémikusként közelítem meg őket, ezért a szimbólumokat ezen a tudományos szemszögéből értelmezem.

[27:40]

Interjúkészítő: Ez lenyűgözően hangzik.

[27:41]

Professzor: Elküldöm neked a prezentáció egy példányát, amelyet készítettem.

Ugyanezt a prezentációt megosztottam Bobby Kennedy csapatának tagjaival, valamint több konzervatív döntéshozóval az Egyesült Államokban.

Velük is találkoztam a londoni CPAC-konferencián.

Példányokat küldök romániai politikai vezetőknek is, mert ezek a leletek egy erdélyi múzeumban vannak őrizve.

A szimbolika a mai beszélgetésünk során tárgyalt biológiai fogalmak sokaságát tükrözi, ősi nyelven kifejezve.

Ezt egyszerre meglepőnek és figyelemre méltónak találom.

Sok tekintetben azt sugallja, hogy az emberiség már korábban is hasonló kihívásokkal nézett szembe.

Most az a felelősségünk, hogy a biológiát az alapoktól megértsük.

Ez azt jelenti, hogy megértsük a mitokondriális működést, a metabolikus víztermelést, a mitokondriális nanostruktúrákat és a kialakuló deuteronomia tudományát.

Ha ezekre az alapvető biokémiai elvekre építjük a gondolkodásunkat, szerintem sokkal jobb döntéseket fogunk hozni az egészségügyben.

[28:58]

Interjúkészítő: Dolgozz az emberi testtel – ne ellene.

Dolgozz a saját biológiáddal.

[29:01]

Professzor: Pontosan.

Légy óvatos azzal, amit a szádba teszel.

Gondold át alaposan, hogy mit – ha egyáltalán bármit – fecskendezel a testedbe.

[29:09]

Interjúkészítő: Nagyon köszönöm.

[29:10]

Professzor: Köszönöm, uram.

Köszönöm.

[29:12]

Interjúkészítő: Még beszélünk.

Megjegyzés:

Az alábbi cikkeket idézték Robert F. Kennedy csapatának adminisztratív döntéseinek támogatására, hogy megszüntessék az mRNS-vakcina-kutatásra fordított 500 millió dolláros támogatást! Örülök, hogy segíthettünk ennek a fontos döntésnek az indoklásában.

<https://endpoints.news/researchers-cited-by-hhs-on-mrna-cuts-say-their-work-is-misapplied/>

<https://publichealthpolicyjournal.com/breaking-landmark-peer-reviewed-research-library-on-mrna-injection-harms-just-released/>
